

Scenariusz imprezy ekologicznej „Na ratunek Ziemi”

Cele imprezy:

Cel ogólny: przybliżenie i uświadomienie wagi problemów ekologicznych

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- wskazuje główne przyczyny degradacji poszczególnych elementów środowiska,
- wskazuje główne problemy ochrony środowiska na świecie: dziura ozonowa, kwaśne deszcze, zanieczyszczenia wód i powietrza, niszczenie lasów,
- zna różne formy przedstawiania przeżyć związanych z ochroną przyrody,
- ma świadomość potrzeby ochrony otaczającego środowiska,
- jest świadomy roli, jaką może odegrać w swoim środowisku,
- prezentuje postawę proekologiczną.

Odbiorcy imprezy: uczniowie szkoły, rodzice uczniów i mieszkańcy okolicznych miejscowości, zaproszeni goście

Miejsce imprezy: hol szkoły

Termin imprezy: 22 kwietnia - Światowy Dzień Ziemi

Przygotowanie imprezy:

1. Spotkanie grona pedagogicznego, przydział zadań do realizacji.
  - Opracowanie planu przebiegu imprezy
  - Przygotowanie i rozwieszenie plakatów informacyjnych o imprezie oraz zredagowanie i rozesłanie zaproszeń
  - Przygotowanie części artystycznej
  - Ogłoszenie konkursów, skompletowanie zespołów jury
  - Opracowanie regulaminów konkursów(warunki uczestnictwa, terminy, miejsce, sposób opisywania prac konkursowych, format, technika itp.)
  - Przygotowanie prac uczniowskich na aukcję
  - Przygotowanie dekoracji: odświeżonego wystroju holu, gazetek, wystawy, kącików tematycznych, sceny
  - Przygotowanie nagłośnienia i oprawy muzycznej

2. Pozyskanie sponsorów i ufundowanie nagród.
3. Zaproszenie władz gminnych i innych gości.
4. Nawiązanie współpracy z rodzicami.

Przebieg imprezy:

I Wstęp

1. Powitanie gości i uczestników przez dyrektora szkoły.
2. Zapoznanie z ogólnymi celami imprezy.

II Część artystyczna

1. Recytacja wierszy o tematyce ekologicznej

„Człowiecza pycha”

*Kiedyś życie na ziemi tętniło radością
Człowiek wtopiony w przyrodę był samą miłością,
Uczył się od niej wszelkiego rzemiosła.
Ona była mądrością, szczęściem była wiosna.
Lecz człowiek rzucił swej Ziemi wyzwanie –
„To ja jestem Ziemi twoim panem”
A ty bezbronna musisz mi się poddać
I swoje dobra mej wygodzie, szczęściu memu oddać!
I stało się –
Ołowiane chmury, betonowe domy, ropiejące wody,
Nie masz już ziemio swoistej urody.
Lecz i ty człowiecze w swojej pysze, dumie,
w swojej bezmyślności, zdeptanej miłości,
stajesz się coraz bardziej samotny i nagi
jakże często wołasz – Powietrza! Nieba! Wody!
Ale próżne są twoje człowiecze błaganie.
Przypomnij sobie:
Tyś miał być solą –
Tyś miał być światłem dla Niej –
Tyś dzierżawcą winnicy Pana.*

/ „Przyroda Polska” 1994 nr 1/

„Szukam człowieka”

*Szukam człowieka o radosnych oczach,
dobrym uśmiechu i wielkiej miłości,
człowieka zadumanego- podziwiającego cały świat.
Człowieka, który nie podepcze trawy.
Nie zrani krzewu – bo wie, że to boli.
Zadziwionego harmonią przyrody.
Szukam człowieka, który wie,*

że ziemia to dobra matka o ogromnym sercu.
Co tyle istot i żywi, i chroni.
Człowieka – który życia broni,
opatrzy chore skrzydło ptaka,
uwolni motyla wplątanego w sieci,
nakarmi sarnę o ogromnych oczach,
błogosławi skowronka, co w niebo wzleci,
aby wyśpiewać pochwałę życia.
Ale czy znajdzie kiedyś człowieka w człowieku,
który zrozumie swe serce rozdarte?
Bo wszystko, co w nim szukam jest człowieka warte.

/ „Przyroda Polska” 1993 nr 9 /

2. Przedstawienie przez uczniów klas I – III teatrzyku ekologicznego pt. „O złych i dobrych skutkach techniki, czyli dlaczego sroka nie lubi fabryki”

Propozycja inscenizacji opartej na wierszu K. Łoś

Występują: narrator, sowa, sroka, bobry, wiewiórka, jeź i inne leśne zwierzęta.

Dekoracja: Akcja rozgrywa się na leśnej polanie, w dali widać dymiące kominy, zniszczone drzewa.

Narrator: Do dziupli pani sowy zapukał ktoś: stuk, stuk. (słysząc stukanie o drzewo) więc wyjrzała zdziwiona.

Sowa: A któż to taki, kruk?

Sroka: (smutnym głosem) Ach, więc mnie nie poznajesz? To jest dla mnie cios.

—

to ja, twa kuma sroka, lecz smutny jest mój los!

Sowa: Usiądź proszę na gałęzi i odpowiedz, co cię gnębi.

Sroka (na zaproszenie sowy przysiadła na gałęzi) Zakład przemysłowy zbudowano pod lasem, a w nim komin wysoki i to on właśnie kruka zrobił ze mnie – sroki. Dym ciemny dniem i nocą wali z niego z góry, a nim szkodliwe gazy i pyłu ciemnego chmury. Pył wciąż leci i leci, w gniazda, dziuple się wkrada, nie pomaga sprzątanie, uciec- jedyna rada! Chwilami szara chmura zakrywa nawet słońce. –Ach, pomóż, droga sowo, biednej, bezdomnej sroce.

Narrator: Sowie myśl jakaś świta –wszak zwa ją „mądra głowa”, więc do sroki kopciuszka odzywa się w te słowa:

Sowa: -Lec wykapać się w rzece, do wieczora dość czasu, dam ci kąpiel w mojej dziupli, lecz nie lubię brudasów!

Sroka: Już lecę ku rzece.

Sowa: No, to ja także lecę.

Narrator: Lecz sowy do latania nie zanadto są skore, toteż nasze boberki nadeszły w samą porę.

Sowa: Witajcie, boberki! Mam dziś dla was nowinę: musicie w mig tu zwołać całą leśną rodzinę. Sprawa jest nader pilna – powiem na początek, że dotyczy pól, lasów, ptaków i zwierzątek. Biegnijcie zawiadomić i starszych, i dzieci!

(boberki wybiegają, na scenę wpada sroka)

Sroka: Droga sowo, pomimo kąpieli nie zdołałam piórek mych wybielić.

Sowa: Tym lepiej, biedna sroko, teraz siądź tu przy mnie, bo za chwilę opowiesz o pyłach i dymie.

(na scenę wbiegają dzieci w przebraniu różnych zwierząt)

Narrator: Boberki oczywiście spisały się wspaniale: już na polanie trudno wolne miejsce znaleźć.

(wskazuje siedzące w półkolu zwierzęta)

Sowa: Cieszę się, kochani, że z nami będziecie. Przedstawiam wam srokę, czy ją poznajecie? Ona wam opowie o tym co ją gnębi, dlaczego nie możemy, być zdrowe jak dęby.

Narrator: Sroka, chociaż wzruszona, jednak mówić rada – o lesie i o fabryce długo opowiada.

(w tym czasie sroka „opowiada” leśnej rodzinie, wskazując przy tym kominy i drzewa)

Wszyscy pilnie słuchają, a niejeden wzdycha:

Zajączek: Naprawdę serce boli, kiedy las usycha.

Sowa: (zwraca się do zebranych zwierząt) Lecz moi kochani, nie dość tylko wzdychać, musimy znaleźć sposób, by mieć czym oddychać.

Wiewiórka: Pan bóbr zbierze komisję, która pilnie zbada, co zrobić by szkodliwy pył na las nie opadał.

Jeź: Bo choć nieraz kłopoty są z racji techniki, jednak wszyscy cenimy jej świetne wyniki.

Sowa: Ona sama na pewno sposób nam podpowie,
(wszyscy)

Jak usuwać skutecznie to, co niszczy zdrowie!

/ „ABC TECHNIKI „, 1972 nr 2 /

3. Festiwal piosenki ekologicznej „ Na ekologiczna nutę”

- prezentacja piosenek konkursowych
- wyłonienie zwycięzców
- wręczenie nagród

4. Przedstawienie przez uczniów klas IV-VI apelu pt. „ Nie zatruwajmy naszej planety”

Grupy uczniów trzymają transparenty z hasłami o treści ekologicznej i przedstawiają informacje o zagrożeniach Ziemi:

„Nie dajmy się zatruwać”

Wszyscy oddychamy zatrutym powietrzem, pijemy brudną wodę i zjadamy skażoną żywność. Jesteśmy narażeni na szkodliwe działanie promieniowania ultrafioletowego. Grozi nam znaczne ocieplenie klimatu i zalanie niższej położonych terenów zamieszkałych przez miliony ludzi. Zasypują nas śmieci. Wyczerpują się surowce naturalne. Musimy ratować naszą planetę przed katastrofą. Każdy może dla niej coś zrobić!

„Powietrzem zdrowym oddychamy, raka płuc nie mamy”

W Polsce wdychamy rocznie ponad 6 mln ton szkodliwych gazów. Zanieczyszczenie powietrza oddziałuje 6 razy silniej na organizm dziecięcy niż dorosłego człowieka. Jesteśmy najbardziej zanieczyszczonym krajem Europy.

„Dziura ozonowa się otwiera, życie nam zabiera”

Efekt cieplarniany powstaje na skutek wzrastającej emisji dwutlenku węgla i innych gazów. Jest on przyczyną podwyższania się temperatury na Ziemi. Dwutlenek węgla i inne gazy zanieczyszczają powietrze i powodują pochłanianie znacznych ilości promieniowania cieplnego, docierającego na Ziemię ze słońca. W efekcie tego na naszej planecie temperatura systematycznie rośnie. Zjawisko to określamy jako efekt cieplarniany.

„Czysta woda zdrowia doda”

Używane przez nas środki chemiczne pozostawiają w wodzie substancje trudne do usunięcia przez oczyszczalnie. Jeśli zanieczyszczona woda dostanie się do rzek, może wyrządzić znaczne szkody środowisku naturalnemu.

„Zdrową żywność jemy i nie chorujemy”

Wraz z zapotrzebowaniem na konsumpcję artykułów żywnościowych przemysł chemiczny musi produkować coraz więcej szkodliwych dla środowiska nawozów sztucznych. Związki chemiczne pochłaniane są przez rośliny uprawiane przez człowieka. Poprzez długotrwałe spożywanie tych produktów odkładają się one w organach ludzkich, powodując ich przedwczesne zużywanie.

„Człowieku, opamiętaj się”

Odliczanie czasu dla ziemi trwa. Chaos klimatyczny, góry odpadów, zanieczyszczenia powietrza. Wszystko to grozi zagładą nam i naszemu środowisku. Wzrastają potrzeby społeczeństwa, powodując stałe zagrożenia. Powstają nieużytki przemysłowe, najczęściej w rejonach gęsto zaludnionych. Szczególnie rażącym tego przykładem są palące się zwaliska śmieci. To one są źródłem zanieczyszczenia powietrza. Najwyższy czas działać. Ty też możesz uczynić coś dla ratowania Ziemi. Oto nasze propozycje:

Oszczędzaj wodę!

Zrezygnuj z używania artykułów zawierających ozon!
Zmniejsz zużycie prądu elektrycznego!
Kupuj napoje w szklanych opakowaniach!
Chroń wszelką zielen!
Nie zaśmiecaj lasów, ścieżek i plaż!

*Ty też możesz wymyślić własne zobowiązania na rzecz ochrony Matki Ziemi.
Trzeba tylko chcieć!*

5. Wygłaszanie przez uczniów ekologicznych fraszek i aforyzmów

Fraszki

„Nie zapominać”

*Przecięte wstęgi, fanfary kończą kolejną budowę.
A kto na miejscu drzew starych zasadzi drzewka młode?*

„Metamorfoza”

*Lesie, jesteś piękny, lecz gdy podejść z bliska, widać ludzkie dzieło: śmieci
wysypiska.*

„Paradoks”

Człowiek – cząstka przyrody i niszczyciel jej urody.

„Nauka optymizmu”

*W kamiennym mrowisku miasta, w wirze codziennych spraw, lipo kwitnąca,
miodem płynąca, trawo zielona, nie skoszona, zbaw!*

Aforyzmy

*„Musimy nauczyć się dbać o środowisko, w którym mamy żyć, chodzi tylko o
to, czy nauczymy się tego na czas.”*

*„Na nic przydadzą się osiągnięcia humanistyczne ludzkości i naszego kraju,
jeśli zabraknie czystego powietrza, czystej wody, nieskażonych gleb i
ekologicznie właściwego środowiska w osiedlach i zakładach pracy.”*

*„Wykroczenia przeciw prawom natury tylko z pozoru są drobne, bo sieć
ekologiczna ma cechy wzmacniacza.”*

*„Niszczenie przyrody doszło do takich rozmiarów na całej kuli ziemskiej, że
coraz większe stają się połacie krajobrazów, na których zamarło wszelkie
życie.”*

III. Rozstrzygnięcie konkursów:

- a) plastycznego „Chrońmy naszą planetę”
  - b) literackiego „Wierszowane prośby Ziemi”
  - c) wiedzy „Zagrożenia środowiska naturalnego”
1. Ogłoszenie wyników konkursów, wręczenie nagród i dyplomów.
  2. Prezentacja nagrodzonych prac plastycznych, odczytanie wyróżnionych wierszy.
  3. Wyeksponowanie nagrodzonych prac uczniów na wystawie „Ziemia naszym domem”

IV. Aukcja prac plastyczno-technicznych wykonanych przez uczniów

1. Prezentacja prac wykonanych przez uczniów
2. Sprzedaż dziecięcych wytworów

V. Zakończenie

1. Wystąpienia zaproszonych gości, podziękowania.
2. Zrobienie pamiątkowych zdjęć.
3. Poczęstunek – degustacja przygotowanych przez rodziców produktów.
4. Zabawa taneczna dla uczniów, rodziców, zaproszonych gości.